

Sygn. akt II S – 17/20

POSTANOWIENIE

Dnia 19 maja 2020 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSA Bogusław Tocicki (spr.)

Sędziowie SSA Andrzej Kot

SSA Wiesław Pędziwiatr

po rozpoznaniu skargi z dnia 13 lutego 2020r. wniesionej przez skazanego **K. O., s. (...)** na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. akt: V Kow – 2669/19/wz z wniosku skazanego K. O. w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności

na podstawie art. 430 § 1 k.p.k. oraz art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2018r. poz. 75)

p o s t a n o w i ł :

I. pozostawić bez rozpoznania skargę skazanego K. O., s. (...) na przewlekłość postępowania;

II. zwolnić skazanego K. O. od opłaty, obciążając Skarb Państwa kosztami postępowania w sprawie.

UZASADNIENIE

I. W dniu 15 maja 2020r. do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu wpłynęła skarga skazanego K. O. (datowana na 13 lutego 2020 r.) na przewlekłość postępowania w sprawie Sądu Okręgowego we Wrocławiu o sygn. akt: V Kow – 2669/19/wz z wniosku tego skazanego o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności.

Autor skargi podniósł, że przez swoją opieszałość w rozpoznaniu sprawy, Sąd Okręgowy we Wrocławiu nie rozpoznał jego wniosku o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia z odbycia reszty kary pozbawienia wolności, wniesionego w dniu 8 października 2019r. Tym samym Sąd Okręgowy dopuścił się rażącej beczynności.

Uznając, że w sprawie zachodzi przewlekłość postępowania skarżący domagał się stwierdzenia przewlekłości postępowania wykonawczego i zasądzenia zadośćuczynienia w kwocie 15.000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2018r. poz. 75), strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Jednak przepis art. 2 ust. 1b cytowanej ustawy jednoznacznie stwierdza, że przywołanego przepisu art. 2 ust. 1 tej ustawy nie stosuje się w sprawach, o których mowa w art. 1 § 1 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666, 768, 1452 i 2217), chyba że dotyczą one obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego.

Mówiąc wprost, przepisów dotyczących skargi na przewlekłość postępowania nie stosuje się do wszelkich spraw prowadzonych na podstawie Kodeksu karnego wykonawczego, w tym także spraw o udzielenie przerwy w karze. Wspomnianą skargę na przewlekłość postępowania wykonawczego można złożyć tylko wówczas, gdy chodzi o sprawy, które dotyczą obowiązku naprawienia szkody, zadośćuczynienia za doznaną krzywdę lub nawiązki orzeczonej na rzecz pokrzywdzonego. Nie ma zatem podstaw prawnych do wniesienia skargi na przewlekłość postępowania w sprawie dotyczącej udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności.

Ponieważ w sprawach skargi na przewlekłość dotyczącej postępowania karnego stosuje się odpowiednio przepisy procedury karnej, przeto środek, który okazuje się być niedopuszczalnym winien spotkać się z odmową przyjęcia przez prezesa sądu, do którego ją złożono (art. 429 § 1 in fine k.p.k.), a jeżeli – tak jak w niniejszej sprawie – został on jednak przyjęty, sąd pozostawia go bez rozpoznania (art. 430 § 1 k.p.k.).

Z powyższych względów należało pozostawić bez rozpoznania skargę skazanego K. O. na przewlekłość postępowania w przedmiocie udzielenia warunkowego przedterminowego zwolnienia z reszty kary pozbawienia wolności.

II. Na podstawie art. 623 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jednolity: Dz.U. z 2016r. poz. 1256) zwolniono skazanego K. O. od obowiązku uiszczenia stałej opłaty w wysokości 200 zł, przewidzianej w art. 17 ust. 1 cyt. wyżej ustawy, gdyż ze względu na jego sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów wyłożenie jej byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak na wstępie.

SSA Andrzej Kot SSA Bogusław Tocicki (spr.) SSA Wiesław Pędziwiatr